

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 20
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2022/304

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Bij mailbericht van 22 september 2022 diende ■■■ een verzoek in bij het Departement Omgeving, afdeling Dierenwelzijn (hierna “afdeling Dierenwelzijn”), waarbij werd verzocht om een afschrift te verlenen van de melding(en)/klachten(en) in verband met dossier ■■■, alsook van de klachten met betrekking tot een dossier in 2018.

Bij mailbericht d.d. 12 oktober 2022 werd dit verzoek door de afdeling Dierenwelzijn afgewezen.

Op 13 oktober 2022 diende verzoeker een beroep in bij de beroepsinstantie tegen de voormelde weigeringsbeslissing van de afdeling Dierenwelzijn. Dit beroep werd geregistreerd op 13 oktober 2022.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijk verzoek dateert van 22 september 2022.

De bestreden beslissing dateert van 12 oktober 2022.. Deze beslissing maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (verder ‘Bestuursdecreet’).

Het beroep werd ingediend bij mailbericht d.d. 13 oktober 2022 en is bijgevolg tijdig ingesteld. Het beroepschrift is **ontvankelijk**.

Gegrondeid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Aangevochten beslissing

Het verzoek tot openbaarmaking werd door de afdeling Dierenwelzijn afgewezen omwille van de volgende overwegingen:

“Aangezien uw dossier uit 2018 geen melding bevat, kunnen wij u geen afschrift bezorgen.

Wij kunnen evenmin de melding bezorgen uit dossier [REDACTED], op grond van :

- *artikel II.34, 6° van het Bestuursdecreet, nl.*

Tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, wijzen de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, een aanvraag tot openbaarmaking af als:

6° het om bestuursdocumenten gaat die informatie bevatten die door een derde is verstrekt zonder dat hij daartoe verplicht is en die hij uitdrukkelijk als vertrouwelijk heeft bestempeld, tenzij die persoon met de openbaarmaking instemt.

- *artikel II.36, §1,1° van het Bestuursdecreet, nl.*

De overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, wijzen de aanvraag tot openbaarmaking af als ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van een van de volgende belangen:

1° de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt;

- *Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven. Bovendien is het de bedoeling en bestaat het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.36, §1,1 van het decreet van 7 december 2018 bedoelde uitzonderingsgrond er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke en in artikel 8 EVRM bepaalde recht op eerbiediging van zijn privéleven te beschermen. Het staat onmiskenbaar vast dat de identiteit van een persoon die klacht indient tegen een andere persoon of rechtspersoon deel uitmaakt van de persoonlijke levenssfeer en dat dergelijke gegevens niet zonder meer mogen vrijgegeven worden.*

De melder heeft expliciet gevraagd anoniem te willen blijven alsook de inhoud van de klacht niet kenbaar te maken omdat hieruit de identiteit van de melder zou kunnen worden afgeleid.”

2. Inhoud van het beroepschrift

Beroeper vraagt in het beroepschrift om de gevraagde documenten alsnog openbaar te maken en argumenteert dit als volgt :

“De aanvraag is aldus duidelijk niet te algemeen geformuleerd, de documenten zijn ook reeds volledig aanwezig binnen de dienst. Er wordt niet expliciet gevraagd naar de identiteit van de indieners, men wil

de facto enkel de meldingen bekomen die zijn ingediend. De waarborging van het recht op een eerbiedig privéleven zoals in artikel 22 van de Grondwet komt aldus niet in het gedrang. Er wordt immers niet om persoonsgegevens gevraagd. Bovendien is ook duidelijk dat de identiteit van de indieners op zich niet onder milieu-informatie vallen.

*Valt de rest van de melding onder milieu-informatie? De dienst dierenwelzijn controleert voornamelijk de administratie in een cattery (worpfiches, registers, garantiebewijzen, ...). Stellen dat het overige deel van de melding **volledig** milieu-informatie betreft omdat het hier gaat over dieren, of fauna en flora, is op deze manier kort door bocht. De meldingen zijn ook niet als bijlage opgenomen bij het opgestelde proces-verbaal. Daaruit kan besloten worden dat het niet gaat om documenten die uitsluitend zijn opgesteld voor de strafvordering, de vordering van een administratieve sanctie of de toepassing van een tuchtmaatregel. Bovendien is het proces-verbaal niet overgemaakt aan de procureur des Konings. Er loopt aldus geen geheim opsporingsonderzoek.*

*De dienst Dierenwelzijn vermeldt in zijn webformulier de standaardformule “De dienst Dierenwelzijn behandelt uw melding op discrete wijze”. Het kan niet de bedoeling zijn dat men op deze wijze de werking van het Bestuursdecreet buiten werking tracht te stellen. Er is niet geweten of in de meldingen **uitdrukkelijk** opgenomen is door de indieners of deze vertrouwelijk zijn. De melder wil anoniem blijven, maar een gedeeltelijke openbaarmaking zonder persoonsgegevens volstaat uiteraard ook. Indien dergelijke standaardformule wel zou volstaan kunnen alle lokale besturen op de gele affiches van een openbaar onderzoek ook zo’n clausule hanteren. Op deze manier moeten zij geen enkel bezwaar meer openbaar maken. Er kunnen tal van deze voorbeelden bedacht worden (meldingen i.v.m. gevaarlijke situaties aan erfdienstbaarheden, meldingen i.v.m. overhangende takken, meldingen aan een klachtenpunt enzovoort...).*

*Om te leren uit klachten en/of meldingen is het belangrijk om deze in te kunnen kijken. Uiteraard kunnen persoonsgegevens verwijderd worden. **Een klacht of melding is immers een gratis advies.** Met de inhoud van de melding kan nagegaan worden waaraan derden zich storen. Zo kan dit geëvalueerd worden en eventueel in de toekomst vermeden worden. Zowel de inrichting als de dienst Dierenwelzijn hebben er belang bij dat de fokker zich kan conformeren aan de klachten. De dienst dierenwelzijn stelt in verschillende andere beroepsprocedures dat door het vrijgeven van de melding het vertrouwen in de dienst verloren kan gaan. Dit houdt echter geen steek. De persoonsgegevens kunnen uit de melding gehaald worden. Verder kan men dit ook doortrekken voor andere diensten: meldingen in verband met bouwovertradingen, bezwaren bij openbare onderzoeken, meldingen van overlast, ... Kan men dan ook stellen dat men het vertrouwen zal verliezen in lokale besturen en andere Vlaamse diensten als men van deze documenten in het kader van openbaarheid van bestuur een geanonimiseerd afschrift bezorgd?”*

3. Toelichting door de afdeling Dierenwelzijn

De beroepsinstantie nam op 18 oktober 2022 contact op met de afdeling Dierenwelzijn om nadere toelichting te verkrijgen. Bij mailbericht van 20 oktober 2022 ontving de beroepsinstantie verdere info.

In de toelichting geeft de afdeling Dierenwelzijn vooreerst aan dat zij de vraag van de beroeper weldegelijk goed heeft begrepen, namelijk het verkrijgen van een afschrift van de klachten in zijn dossier zonder dat hij expliciet naar de identiteit van de melders vraagt.

De afdeling Dierenwelzijn vervolgt: “Wij zijn van mening dat het recht op eerbiediging van het privéleven (artikel 22 van de Grondwet) van zowel de klager als van de melders weldegelijk in het gedrang komt, indien er gevolg zou gegeven worden aan de aanvraag tot openbaring van de beroeper omwille van de volgende redenen:

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat [REDACTED] waartegen een proces-verbaal werd opgesteld na een controle door de Inspectiedienst naar aanleiding van de klachten, en dat in het proces-verbaal (in bijlage) werd geacteerd dat [REDACTED] de betrokkene helpt met het bijhouden van de administratie. Er bestaat dus een

heel grote kans dat de beroeper de inhoud van de klacht, op basis waarvan de identiteit van de klager en de melders gemakkelijk kan afgeleid worden (zie volgend argument), zal overmaken aan de betrokkene. Ten tweede, zoals reeds uitgelegd werd in de weigeringsbeslissing aan [REDACTED], kunnen wij de inhoud van de klacht niet openbaar maken. Dit aangezien de identiteit van de klager en de melders indirect kan worden afgeleid uit de inhoud van de klacht, zelfs al zouden de persoonsgegevens weggelaten worden. De melders geven in hun klacht namelijk een relaas van de historiek van de aankoop van hun kat, waarbij in detail wordt beschreven hoe de communicatie met de verkoper verliep, welke afspraken er precies werden gemaakt, een beschrijving van een bezoek ter plaatse, de namen van de katten, de betaalde kosten, de medische toestand en ziektesymptomen, de daaruit voortvloeiende gesprekken met de verkoper, enz. (...) Uit voorgaande kan er geconcludeerd worden dat artikel 22 van de Grondwet hier weldegelijk van toepassing is en in gedrang komt indien er gevolg zou gegeven worden aan de aanvraag tot openbaring van de beroeper."

In reactie op de argumentatie van de beroeper m.b.t. het al niet voorhanden zijn van milieu-informatie, geeft de afdeling Dierenwelzijn aan:

"De aanvraag tot openbaarmaking heeft betrekking op bestuursdocumenten die milieu-informatie bevatten. Wij verwijzen hiervoor naar de uitspraak van de beroepsinstantie in dossiernummer OVB/2022/166 waarin wordt geoordeeld dat de beschrijvingen die betrekking hebben op de leefsituatie waarin dieren zich bevinden als milieu-informatie kunnen worden beschouwd. De door [REDACTED] opgevraagde klachten bevatten die beschrijvingen.

Indien u de redenering volgt dat huidige aanvraag tot openbaarmaking betrekking heeft op bestuursdocumenten die milieu-informatie bevatten, beroepen wij ons op de volgende uitzonderingsgronden zoals bepaald in art. 11.36, §1, 1° en 3° van het Bestuursdecreet. De overheidsinstanties, vermeld in artikel 11.28, § 1, wijzen de aanvraag tot openbaarmaking af als ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van een van de volgende belangen;

1° de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt;

Zoals reeds besproken in het vorige antwoord, zou de openbaarmaking van de inhoud van de klacht afbreuk doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de klager en de melders. De klager heeft, wanneer dit gevraagd werd, expliciet vermeld anoniem te willen blijven en benadrukt dat ook de identiteit van de melders anoniem dient te blijven. De klager stemt dus niet in met de openbaarmaking van de informatie.

3° het vertrouwelijke karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie zijn opgesteld;

Het proces-verbaal werd in huidig voorval niet overgemaakt aan het parket, maar wel intern overgemaakt aan de dienst beleid die binnenkort een vordering tot het betalen van een administratieve boete zal opstellen. Het proces-verbaal was dus weldegelijk opgesteld met de bedoeling een administratieve sanctie te vorderen. Indien dit niet het geval geweest zou zijn, zou de bevoegde inspecteur een Proces-verbaal van waarschuwing opgesteld hebben. De klachten maken deel uit van het volledige dossier, het feit dat deze niet in bijlagen van het pv werden overgemaakt aan de betrokkene doet niet ter zake.

Indien u toch van oordeel zou zijn dat huidige aanvraag geen milieu-informatie betreft, beroepen wij ons op de algemene uitzonderingsgrond zoals vermeld in artikel 11.34, 2° en 4° van het Bestuursdecreet. Tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, wijzen de overheidsinstanties, vermeld in artikel 11.28, § 1, een aanvraag tot openbaarmaking af als:

2° de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt;

4° het om bestuursdocumenten gaat die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie zijn opgesteld, zolang de mogelijkheid blijft bestaan om een strafsanctie of een administratieve sanctie op te leggen;

Voor de toepassing van deze artikelen wordt verwezen naar de bovenstaande argumentatie."

De afdeling Dierenwelzijn reageert als volgt op hetgeen de beroeper stelt m.b.t. de clause op het meldingsformulier: *"In het meldingsformulier voor verwaarloosde en mishandelde dieren, dat de klager gebruikte om de onregelmatigheid te melden, staat de volgende bepaling inderdaad vermeld: "de dienst Dierenwelzijn behandelt uw melding op discrete wijze." Deze bepaling werd nadrukkelijk aan het formulier toegevoegd om aan te geven aan klagers dat ingediende informatie vertrouwelijk wordt behandeld door de afdeling Dierenwelzijn. Er kan dus automatisch en logischerwijs van uitgegaan worden dat de gedeelde informatie en gegevens in vertrouwen door de klager aan de dienst bezorgd werden.*

Indien de klager, ondanks de vermelding op het meldingsformulier, geconfronteerd zou worden met de beroeper aangaande zijn melding, is de kans reëel dat de klager het vertrouwen in de afdeling Dierenwelzijn verliest. Bijgevolg zal de klager bij eventuele, toekomstige dierenwelzijnsproblemen bij de betrokkene of elders, niet meer willen melden bij de afdeling Dierenwelzijn."

De afdeling geeft nog mee dat, na de ontvangst van de openbaarheidsvraag van [REDACTED], contact werd opgenomen met de klager die de klachten van andere melders heeft gebundeld en overgemaakt aan de afdeling Dierenwelzijn. Uit het antwoord blijkt dat de melder anoniem wenst te blijven en angst heeft dat er represailles ondernomen zouden worden indien de beroeper over de identiteit van de klager en/of die van de andere melders zou beschikken. De klager vreest dat op basis van de inhoud van de klachten de identiteiten van de klager en de melders achterhaald zou kunnen worden.

Het argument van de beroeper namelijk dat een vrijgave van de klachten voor hem noodzakelijk of nuttig zou zijn om hieruit lessen te kunnen trekken, is volgens de afdeling Dierenwelzijn niet overtuigend: *"In het pv staat duidelijk uitgelegd welke overtredingen werden begaan, aan welke maatregelen de betrokkene moet voldoen om zich in regel te stellen, een afschrift van de geldende regelgeving, en een verwijzing naar de website van de afdeling Dierenwelzijn waarin uitgebreide informatie te vinden is over de regels waaraan kwekers van dieren moeten voldoen. Er kan dus geen sprake zijn van een gebrek aan advies."*

De beroepsinstantie mocht eveneens kennis nemen van de betrokken meldingen/klachten, alsook van het proces-verbaal nr. [REDACTED].

4. Standpunt van de beroepsinstantie

Eerste onderdeel: klachten/meldingen dossier 2018

Voorzover uit het beroepschrift kan afgeleid worden dat ook beroep wordt aangetekend tegen het niet bezorgen van een afschrift van klachten/meldingen m.b.t. een dossier van 2018, stelt de beroepsinstantie vast dat de afdeling Dierenwelzijn aangaf dat het dossier uit 2018 geen melding bevat en dat daarvan dus geen afschrift kan verleend worden.

Artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet definieert een bestuursdocument als "alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie". Aangezien, volgens afdeling Dierenwelzijn, het dossier uit 2018 geen meldingen/klachten bevat, kan er daarvan redelijkerwijze ook geen afschrift verleend

worden. Bijgevolg dient het beroep, wat dit onderdeel betreft, als **ongegrond** te worden beschouwd, vermits het gaat om onbestaande documenten.

Tweede onderdeel: klachten/meldingen dossier [REDACTED]

Uit de verkregen informatie blijkt dat de afdeling Dierenwelzijn de door beroeper gevraagde documenten in het bezit heeft. Het gaat hier bijgevolg om bestuursdocumenten in de zin van artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet, die bijgevolg principieel voor openbaarmaking in aanmerking komen.

De beroepsinstantie dient aan te geven dat het voorwerp van het verzoek tot openbaarmaking de klachten/meldingen m.b.t. dossier [REDACTED] betreft en niet het proces-verbaal dat, blijkbaar naar aanleiding van deze klachten/meldingen, werd opgesteld, maar waar – zoals de beroepsinstantie zelf heeft vastgesteld – deze klachten/meldingen niet opgenomen zijn als bijlagen bij dit proces-verbaal. Uit de toelichting van de afdeling Dierenwelzijn blijkt tevens dat dit proces-verbaal niet werd bezorgd aan het parket, maar intern werd doorgegeven met het oog op het vorderen van een administratieve sanctie.

Uit deze vaststelling volgt dat, voorzover de afdeling Dierenwelzijn thans voor het eerst, namelijk in de toelichting aan de beroepsinstantie, voor de weigering van de openbaarmaking verwijst naar de uitzonderingsgrond vermeld in artikel II.36, §1, 3° Bestuursdecreet (voor milieuinformatie) en vermeld in artikel II.34, 4° van het Bestuursdecreet (voor niet-milieuinformatie), deze uitzonderingsgrond in casu geen toepassing kan vinden vermits de gevraagde klachten/meldingen in se niet speciaal zijn opgesteld ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie.

De beroepsinstantie stelt tevens vast dat in de bestreden beslissing de afdeling Dierenwelzijn voor de weigering eveneens heeft verwezen naar de uitzonderingsgrond zoals vermeld in artikel II.34, 6° van het Bestuursdecreet, nl. *“Tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, wijzen de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, een aanvraag tot openbaarmaking af als: 6° het om bestuursdocumenten gaat die informatie bevatten die door een derde is verstrekt zonder dat hij daartoe verplicht is en die hij uitdrukkelijk als vertrouwelijk heeft bestempeld, tenzij die persoon met de openbaarmaking instemt.”* Eenzelfde, weliswaar relatieve, uitzonderingsgrond is vermeld voor milieuinformatie, nl. in artikel II.36, §1, tweede lid, 5° Bestuursdecreet.

Uit een letterlijke lezing van deze bepaling blijkt dat deze uitzonderingsgrond slechts kan worden ingeroepen, voor zover voldaan is aan twee cumulatieve voorwaarden: ten eerste moet het gaan om informatie die een derde vrijwillig heeft verstrekt aan de overheid, zonder dat hij daartoe wettelijk, decretaal of anderszins verplicht was, en ten tweede moet die derde die vrijwillig meegedeelde informatie uitdrukkelijk als vertrouwelijk hebben bestempeld. Dat het om een cumulatieve voorwaarde gaat, blijkt voldoende uit het gebruik van het woord “en”. In casu moet de beroepsinstantie echter vaststellen dat in casu niet voldaan is aan de tweede voorwaarde. De beroepsinstantie heeft na nazicht kunnen vaststellen dat de betrokken meldingen/klachten *niet uitdrukkelijk* als vertrouwelijk werden bestempeld. Bijgevolg is de toepassing van deze uitzonderingsgrond door de afdeling Dierenwelzijn onterecht.

Uit het beroepschrift kan de beroepsinstantie redelijkerwijze afleiden dat de beroeper een afschrift wenst te bekomen van de meldingen/klachten, zonder mededeling van de identiteit van de indieners: *“Er wordt niet expliciet gevraagd naar de identiteit van de indieners, men wil de facto enkel de meldingen bekomen die zijn ingediend” (...)* *Er wordt immers niet om persoonsgegevens gevraagd”.*

Overeenkomstig artikel 32 van de Grondwet heeft eenieder het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134. Artikel 32 van de Grondwet verleent daarmee aan eenieder

het basisrecht om elk bestuursdocument te raadplegen. Voormeld Grondwetsartikel voorziet de mogelijkheid voor de decreetgever om hier uitzonderingen op te bepalen. Overeenkomstig de gewone interpretatieregels, moeten de uitzonderingen op de algemene regel van het inzagerecht beperkend worden uitgelegd en een weigering moet in beginsel concreet verantwoord worden (RvS nr. 234.609 van 2 mei 2016, Dumortier, nrs. 9 en 10; RvS nr. 215.506 van 3 oktober 2011, Baumwald, nrs. 7 en 8). Dit wordt trouwens bevestigd in artikel II.39, eerste lid Bestuursdecreet dat bepaalt dat de uitzonderingsgronden geval per geval restrictief worden uitgelegd.

Voor wat betreft de uitzonderingen op het recht op openbaarheid, maakt het Bestuursdecreet een onderscheid naargelang het gaat om een aanvraag tot openbaarmaking die betrekking heeft op milieu-informatie dan wel op andere informatie. Op grond van de uitzonderingsgrond van artikel II.34, 2° (voor niet-milieuinformatie) van het Bestuursdecreet wijst een overheidsinstantie een aanvraag tot openbaarmaking af indien de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Voor milieuinformatie is een gelijkaardige uitzonderingsgrond met een relatief karakter voorzien in artikel II.36, §1, tweede lid, 1° van het Bestuursdecreet: overeenkomstig voormeld artikel wordt de aanvraag tot openbaarheid van milieu-informatie geweigerd indien het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt.

Hierbij merkt de beroepsinstantie ten overvloede nog op dat in meerdere uitspraken de beroepsinstantie reeds heeft geoordeeld dat informatie die betrekking heeft op de naleving van de dierenwelzijnswetgeving, beschrijvingen die betrekking hebben op de leefsituatie waarin de dieren zich bevinden, maatregelen die ten aanzien van de dieren worden genomen als milieuinformatie in de zin van artikel I.4, 11° van het Bestuursdecreet kunnen worden beschouwd.

Om een beroep te doen op voormelde uitzonderingsgronden moet een bestuursinstantie in concreto zorgvuldig onderzoeken en vervolgens motiveren of de aanwezigheid van de gegevens afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en bijgevolg een uitzondering kan vormen op het recht op de openbaarheid van bestuursdocumenten. Dit moet gebeuren met verwijzing naar de specifieke gegevens eigen aan de zaak. Bijgevolg volstaat het niet om die uitzonderingsgrond op abstracte wijze in te roepen om de openbaarmaking te weigeren (RvS nr. 234.609, 2 mei 2016, Dumortier, nrs. 11 en 16);

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in de voormelde artikelen van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgronden bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke en in artikel 8 EVRM bepaalde recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie sluit zich na inzage van de betrokken klachten/meldingen aan bij het oordeel van de afdeling Dierenwelzijn, zoals verwoord in de toelichting aan de beroepsinstantie: de identiteit van de klager en de melders kan indirect worden afgeleid uit de inhoud van de klacht, zelfs al zou de identiteit van de klager/indieners weggelaten worden. Er wordt in de klacht/meldingen een relaas van de historiek van de aankoop van hun kat, waarbij in detail wordt beschreven hoe de communicatie met de verkoper verliep, welke afspraken er precies werden gemaakt, een beschrijving van een bezoek ter plaatse, de namen van de katten, de betaalde kosten, de medische toestand en ziektesymptomen, de daaruit voortvloeiende gesprekken met de verkoper, weergegeven.

De beroepsinstantie is van oordeel dat, nog los van de identiteit van de klager/melder, de betrokken klachten/meldingen tal van elementen bevatten die tot de persoonlijke levenssfeer van de indieners behoren: adresgegevens, persoonlijk mailadres, persoonlijk gsm-nummer, tekstgedeelten waaruit de persoonsgegevens kunnen afgeleid worden.

De beroepsinstantie moet bijgevolg vaststellen dat voormelde informatie in de klachten/meldingen zou toelaten de betrokkenen te identificeren. De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van de klachten/meldingen inderdaad afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Ten overvloede merkt de beroepsinstantie op dat het algemeen, publieke belang dat met een openbaarmaking van het gevraagde zou worden gediend, niet opweegt tegen het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het individuele belang dat beroeper aanvoert, dient onderscheiden te worden van het openbaar belang dat bij de openbaarmaking van de desbetreffende bestuursdocumenten gebaat zou zijn.

Het Bestuursdecreet voorziet weliswaar dat men aan de betrokkenen de instemming kan vragen om deze alsnog openbaar te maken. Uit de toelichting en het dossier blijkt dat de afdeling Dierenwelzijn de klager heeft aangeschreven en dat deze de toestemming heeft geweigerd. Bij gebrek aan effectieve contactgegevens van de andere betrokkenen ziet de beroepsinstantie af van de verplichting, conform artikel II.50, §1, 3de lid Bestuursdecreet, om hun toestemming te vragen.

Het ingestelde beroep, m.b.t. dit tweede onderdeel, wordt om voormelde redenen dan ook als **ongegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 13 oktober 2022 tegen de weigeringsbeslissing vanwege het Departement Omgeving, afdeling Dierenwelzijn d.d. 12 oktober 2022, wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 7 november 2022

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter